

21 APRIL 2015

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN DE VOORZITTER	1
TERUGBLIK: MOSSELFEST	2
TERUGBLIK: DE KARAZOV'S	4
TERUGBLIK: DON BOSCO QUIZ	5
OP DE KOFFIE: FRANCIS ADYNS	6
REÛNIE	8
AFSCHIED VAN PIETER HANSENS	9
DBK NODIGT UIT	10
WIE ZIJN ZE	11
TEN SLOTTE	12
FACEBOOK WEBSITE	

Woordje van de voorzitter

200 jaar Don Bosco.

200 jaar geleden werd Don Bosco geboren. Vanuit zijn christelijke inspiratie nam hij het zeer consequent op voor de jongeren die het moeilijk hadden: straatkinderen, gevangenskinderen...

We herinneren ons misschien het waar gebeurd verhaal, hoe Don Bosco met meer dan honderd kleine boefjes uit de gevangenis een dagje 'uit' gaat met het weddenschap dat hij ze 's avonds allemaal terugbrengt.

Zijn 'werk' nam uitbreiding en uit zijn dromen ontstond een brede salesiaanse opvoedingsbeweging, die evolueerde tot wat zij nu is in 2015 met vooral technische scholen in meer dan 150 landen, maar ook scholen voor schipperskinderen of gerechtskinderen of centra voor gezinsbegeleiding of crisisopvang.

De moderne pedagogie van Don Bosco

Verder in dit nummer vind je een boeiend interview met Francis Adyns die DBK verliet in 1980. Hij herinnert zich van toen dat "er een heel moderne pedagogie (toch voor die tijd) werd gehanteerd. De gemoedelijke omgang tussen leerkrachten en leerlingen stond centraal. Men had niet enkel oog voor de schoolresultaten, maar ook voor de mens achter de leerling. Dat was zeker en vast het grootste kenmerk van de school."

Een symbolisch 'Don Bosco-schilderij' van Koen Lemmens

Dit schilderij kom je (in postervorm) sinds een tiental jaar in alle scholen en huizen van Don Bosco tegen. De leraars en leerlingen kennen het. Ik stond er nooit bij stil wat het voorstelde, tot iemand me onlangs uitlegde, dat het doek de vier peilers van het opvoedingsproject van Don Bosco voorstelde. Boven de peilers zweeft het priesterhoedje (baret) van Don Bosco.

De vier peilers van het Don Bosco-opvoedingsproject

Links de open deur, die staat voor laagdrempeligheid en hartelijkheid. Voor de jongere is dit in zijn bestaan aanvaard worden zoals men is en de uitdaging om op een persoonlijke, creatieve manier aan dit bestaan vorm te geven. Daarnaast de herderstaf, die staat voor verantwoordelijkheid, symbool van structuur en grenzen. Let op de gesloten deur. Als derde peiler zien we de tafel, teken van verbondenheid en dialoog: opvoeden gebeurt in teamverband aan die tafel waar ieder zijn plek gegund wordt en waar met ieders context rekening gehouden wordt. Rechts een Tau-kruis boven een gesloten deur. Geen volmaakt kruis (en boven een gesloten deur): het domein van zingeving en religie is voor ons niet meer vanzelfsprekend. Voor wie alles van het doek wil weten: http://www.donboscovorming-animatie.be/uploads/tx_sbdownloader/Brochure_in_beeld_creatieve_werkvormen.pdf

Openschooldag zaterdag 9 mei

TERUGBLIK: MOSSEFEEST—15 JANUARI 2015

Receptie oud-leerlingen 15 januari 2015

Op de eerste avond van het mossel­feest bieden we jaarlijks een recep­tie aan voor de oud-leerlingen die 10, 15, 20 of 25 jaar geleden Don Bosco verlieten. Met zijn 95 met of zonder partner waren ze deze keer aanwezig.

We vragen ons dikwijls af wat de aanwezige oud-leerlingen zoal doen in het 'echte' leven. Eens rondneuzen op Google, LinkedIn en Face­book en achteraf wat rondmailen naar aanwezigen levert reeds heel wat op. We distilleerden een kleine bloemlezing maar beperken ons tot zij die we met enig toeval eerst op internet ontmoetten...

2005

Van (afstudeerjaar) 2005 vermelden we Anneleen Santens en Sarah Ravau. Zij maakten samen een eindwerk waarvoor ze zes maand in Zuid-Afrika een "actie-onderzoek" deden bij scholieren en waarmee ze beiden pedagoog werden. Anneleen is ondertussen diensthoofd therapeutische zorg bij het OCMW in Roeselare. Sarah vonden we op internet niet terug. Arne Dutry (niet op de foto), leraar chemie en wiskunde in Don Bosco is fervent voetballer eerst bij WS Lauwe en FC Izegem , nu bij KSCT Menen (4de klasse).

2000

Een klein groepje met 3 oud-leerlingen (en 2 partners). We missen van dat jaar nog heel wat correcte woonadressen. Links op de foto Evelien Dejaeghere. Zij volgde biotechnologie en is productiemanager bij de voedingsbedrijf Pidy in Ieper, dat bijvoorbeeld wereldleider is in de productie van droge bladerdeeg

1995

Als je vragen hebt rond jeugdwerking in Groot-Kortrijk moet je bij Bieke Vertriest van jaar 1995 zijn. Al jaren is zij jeugddeskundige bij Stad Kortrijk waar zij nu verantwoordelijk is voor de speelruimten (dus ook voor de inrichting van het speelbos voor het Don Boscocollege). Je vindt ze niet op Facebook of LinkedIn maar wel op Pinterest met heel wat nuttige hobbytips : <https://nl.pinterest.com/biekevertriest>. Nele Vervenne is verpleegster actief in het Kortrijkse netwerk van verpleegkundigen (NVKVV). Yannick Sturbeaux werkte een aantal jaren aan de KULeuven / KULAK als assistent en werkt nu als docent Frans aan de VIVES-Hogeschool in Brugge. Stijn Vercruysse, VRT-journalist, zie je hier op de foto met Piet Van Roey, proost van de DBK-oud-leerlingenbond.

1990

De grootste aanwezige groep dit jaar was deze van 1990 met 35 aanwezigen. Onder hen Nico Haemers, professioneel preventieadviseur/milieucoördinator bij Beaulieu, is in zijn vrije tijd voor en achter de schermen actief in muziekcentrum De Kreun. Gerry Seynaeve (van wie op internet dit mooie fotootje) is leraar wiskunde in Sint-Niklaas Gemeente Zwevegem. Ilse Delobelle, de schoonzus van leraar Koen Franssen, is landbouwingenieur bij Syngenta, bedrijf dat onder andere zaden en bloemen veredelt en bij de bierbrouwers zeer gekend is omdat twintig procent van het bier in Europa wordt gemaakt met Syngenta-gerst. Virginie Carlassara is onderzoekster in het domein zorg en welzijn aan de KULeuven.

Deze bloemlezing toont een brede waaier van beroepen met dikwijls een accent van maatschappelijke betrokkenheid.

TERUGBLIK: TONEEL DERDE GRAAD DE KARAMAZOVS—30 JANUARI

Regie: Bram Van Beneden, Lieven Muylle, Matthijs Roets

Gewaagd

De wat? De Karamazovs? Van Dostojevski? Wat proberen een grijnzende heer Muylle en een driftige heer Roets te bereiken met dergelijk bizar voorstel? De Karamazovs, een moeilijk, haast onbegrijpelijk stuk over geldzucht, geruzie en goddeloosheid, lijkt mij aanvankelijk een zeer gewaagde uitdaging.

Schoorvoetend mag ik deze zogezegd 'briljante' keuze verdedigen voor een twintigtal leerlingen die zich vol naïef enthousiasme komen voorstellen om deel te nemen als acteur, muzikant of danser. Tot mijn verbazing blijven zij volharden in hun enthousiasme en haakt niemand af bij de kennismaking met deze moeilijke auteur, iemand heeft het verhaal bij wijze van ontspanning zelfs al eens gelezen!

Biggetje

Na een inspirerende toneelworkshop wordt het duidelijk: ons acteursteam barst van het talent. Tijdens het brainstormen over de uitwerking van de personages en de encenering komen de meest waanzinnige ideeën naar voor, van rookwolken tot het roosteren van een biggetje op het podium. Dit laatste blijkt net niet haalbaar, maar dit gebrek aan realiteitszin lijkt alvast veelbelovend om er een fascinerende voorstelling van te maken.

Met de muzikanten zoeken we naar de ongeremde sfeer van de Oost-Europese feestmuziek, tegelijk dansbaar en weemoedig. Dankzij Tatjana Bogaert en Lise Driessens op de blazers en Arthur Goethals, Cédric Tillieu en Laura De Staercke in de ritmesectie klinken we als een authentiek Balkanorkest.

Passie

Vol overgave bijten de acteurs zich vast in hun rollen. Ruben De Rammelaere, als de mysterieuze Aljosja, tilt de algemene concentratie tot een hoger niveau, terwijl Tom Herpels en Winter Vandenberghe in hun brutaliteit als ruziënde vader Fjodor en zoon Dmitri iedereen meeslepen in de actie. Ook de intensiteit waarmee Bo Claeys (bastaardbroer Smerjakov) en Laura Declercq (madame Chochlakova) hun personages spelen, slaat over op de andere acteurs. Paulien Debu (Katerina) en Joris Dekimpe (Ivan) tonen dat hun toneeltalent en taalgebruik van hoog niveau is. Zoveel passie hebben we nog niet samen gezien.

Enkele troeven houden we nog achter de hand: Winter werkt aan een zelfgeregisseerde dans en Margaux Theys brengt met haar harp tederheid in het stuk. Dit kon niet misgaan.

Hilariteit

Bij de voorstelling is alle twijfel van in het begin verdwenen. We weten dat we met een sterke groep een prettig gestoord en tegelijk diepgaand stuk hebben gemaakt. De zaal loopt vol. De muziek begint en de acteurs gaan op. In de coulissen stijgt de stress, maar al snel maakt deze plaats voor onderdrukte hilariteit. Het gevecht en de valpartij van Tom lopen lichtjes uit de hand, Bo improviseert een stuk tekst en "De starets is dood!" wordt na zoveel repetities een grappige oneliner.

Na de voorstelling vieren een grijnzende heer Muylle en driftige heer Roets samen met de leerlingen het succes. Ik ben het erover eens: briljant.

TERUGBLIK: DON BOSCO QUIZ—27 FEBRUARI

Ken jij het antwoord op de volgende vragen?

Wat is de naam van het grootste e-commerceplatform van de wereld, groter dan Amazon en eBay samen. Het is beursgenoteerd en in handen van Chinezen.

Hoe heet de religieuze minderheid die in het noorden van Irak werd opgejaagd door IS en hun toevlucht zocht in de bergen?

De rage van vorig jaar bij kinderen was het maken van armbandjes of andere figuren met gekleurde elastiekjes. Hoe noemde men deze rage overgewaaid uit de VS? We zoeken een werkwoord.

Eén van de eerste voorstellen van de nieuwe Vlaamse regering was een andere naam voor de provincie Antwerpen. Deze zou historisch veel correcter zijn. Wat is die nieuwe naam?

Als je alle antwoorden kent, dan moet je er volgend jaar als de kippen bij zijn om in te schrijven voor de volgende editie van de Don boscoquiz. De editie 2015 was in elk geval een ongelooflijk succes. Meer dan 50 ploegen probeerden de eerste prijs in de wacht te slepen. Maar ook hier was deelnemen belangrijker dan winnen. De vragen waren verrassend origineel en gevarieerd. De organisatie verliep feilloos. Het organiserend team leraren leidde het geheel in goede banen: vlotte presentatie, snelle resultaten, perfecte projectie en geluid. Zelfs de catering was meer dan in orde. De foto's laten je de sfeer opsnuiven.

Don Bosco QUIZ

BENEFIETQUIZ

VRIJDAG 27 FEBRUARI 2015
start om 20u - OC Aalbeke
20 euro per ploeg van 4 personen
inschrijven via donboscoquiz@yahoo.com

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

FRANCIS ADYNS

Als er in de media nieuws is over de belastingen, het aanslagbiljet, Tax-on-Web dan is Francis Adyns van FOD Financiën de man die verantwoordelijk is voor de verspreiding van die berichtgeving. Hij is sinds 2009 communicatieverantwoordelijke bij de Federale Overheidsdienst Financiën. Bijna dagelijks staat hij in contact met de minister van Financiën of zijn woordvoerder om alles op elkaar af te stemmen.

Francis doet zijn werk erg graag omwille van de enorme afwisseling. Elke dag weet hij niet wat er hem te wachten staat. Maar we gingen het eigenlijk vooral hebben over zijn schoolloopbaan in Don Bosco Kortrijk...

In welke periode was je leerling aan onze school?

Ik ben geboren in 1962 en studeerde af in DBK in het schooljaar 1979-1980. Mijn laatste drie jaar van het middelbaar deed ik in de Don Boscolaan. Er werd toen nog gewerkt met een lager en een hoger secundair, telkens een cyclus van drie jaar. Mijn eerste middelbaar heb ik in het Atheneum afgewerkt. Daarna vonden mijn ouders het nodig om te veranderen en mocht ik op internaat in Don Bosco waar mijn broer al zat.

Was het een zware stap om van extern plots intern te worden?

Ik zag er zeker niet tegenop om om intern te worden, maar het was een grote en belangrijke stap. Het verschil tussen het vrije en het gemeenschapsonderwijs was toen toch groot. Ik had van Don Bosco alleen maar goeie dingen gehoord. Vooral het feit dat de leerkrachten heel vriendelijk waren en dat het contact tussen leerlingen en opvoeders erg nauw was, sprak me aan. Daar lag toch het grote verschil. Al snel bleek dat ook de realiteit op het internaat : zo heb ik niets dan goede herinneringen aan de begeleiding van de twee Jossen die toen verantwoordelijk waren : Jos Claes en Jos Grégoire. Die laatste was ook aalmoezenier in de scoutsgroep waar ik zat, ik kende hem goed. Hij was een heel toffe man en kon me dan ook moeiteloos motiveren om naar Don Bosco te komen.

Waarom ging je op internaat in de stad waar je woonde?

Ik woonde inderdaad in Kortrijk en Don Bosco was voor mijn ouders het dichtst gelegen internaat in de streek. De meeste internen kwamen van verder. Zo zat er in mijn klas iemand van Lichtervelde wat toch al behoorlijk ver van Kortrijk gelegen is. Het publiek van het internaat bestond toen vooral uit kinderen van zelfstandigen wat bij mij niet het geval was.

Wat zijn je beste herinneringen aan de school?

Zonder twijfel liggen die bij het leven op het internaat! Dat was super. De jongens met wie je contact had, waren niet enkel je medeleerlingen, het waren ook echte vrienden. Je was enorm op elkaar afgestemd als intern en dat creëerde toch wel een speciale band. Je zat als het ware in hetzelfde schuitje (lacht). Dat zag je ook in de klassen. Daar zag je ook de band tussen de internen telkens weer naar boven komen. Er was precies een denkbeeldige scheidingslijn tussen de mensen die elke dag naar huis gingen en zij die een hele week op school leefden. Daarbij kwamen we haast nooit buiten de school, alles gebeurde binnen de vier muren van het internaat. We gingen nooit op uitstap, maar alles werd voor ons geregeld: zo kregen we zelfs dansles waarbij meisjes op bezoek kwamen met wie we dan mochten dansen en bekeken we al eens een film op groot scherm.

De school was toen nog niet gemengd, terwijl dat in het Atheneum wel al het geval was.

Voor mij was dat toch wel een stap terug (lacht hartelijk), maar misschien toch weer niet zo'n grote aanpassing. Don Bosco had toen een ietwat vrijgevochten karakter, maar het ging er ook weer niet rebels aan toe. Er werd een heel moderne pedagogie (toch voor die tijd) gehanteerd. De gemoedelijke omgang tussen leerkrachten en leerlingen stond centraal. Men had niet enkel oog voor de schoolresultaten maar ook voor de mens achter de leerling. Dat was zeker en vast het grootste kenmerk van de school.

Hoe uitte die gemoedelijkheid zich concreet?

Onze begeleiders gingen heel vriendelijk met ons om, ze deden nooit vanuit de hoogte. Onze leerkrachten waren heel bereikbaar, je kon als tiener bij hen terecht met je problemen, zeker op het internaat. Tegen Jos Grégoire kon je alles vertellen, het was een man met een heel open mind. Hij was dan wel priester maar veel taboes waren er niet (lacht). Zo kon je met hem openlijk praten over relaties, zonder taboe of schroom. Ook in de klas werden de 'moeilijker' thema's niet gemedend. Er heerste een open debatcultuur in de school wat toch wel uniek was voor die periode. Als ik de verhalen hoor van tijdgenoten in andere colleges, waar er heel afstandelijk werd omgegaan met de jongere, dan prijs ik me toch wel gelukkig.

Heb je het gevoel dat die opvoeding je ergens beïnvloed heeft in de mens die je uiteindelijk geworden bent?

Misschien toch wel. Ik denk dat ik mag zeggen dat ik met een open geest in het leven sta. Ik weet niet of ik die houding zonder mijn opvoeding in Don Bosco ook zo belangrijk zou vinden. Dat is moeilijk in te schatten, maar ik vermoed dat ik toch ergens wel beïnvloed ben door de pedagogie van de school.

Welke leerkrachten van toen zijn je bijgebleven?

De eerste die in me opkomt is zeker Werner Roesbeke, hij was onze leerkracht wiskunde, in de afdeling Latijn-wiskunde dus een heel belangrijke leerkracht. Hij was veeleisend maar vooral een heel intelligent man. Ik denk dat hij evengoed professor aan de universiteit kon geworden zijn, hij had alleszins van die allures (glimlacht). Hij had een heel snelle geest op vlak van wiskunde. Hij rookte ook de ene sigaret na de andere in ons kleine lokaal tijdens de les! Niemand sprak daarop, op den duur vond je dat normaal. Andere namen die ik zeker niet vergeet zijn Daniel Bouquet en Christine Vanderjeugd die Frans en Engels gaven en Jean-Jacques Pieters die onze wetenschapsman was. In de vijfdes kregen we wiskunde van Antoon Muys, die ik me herinner als een heel zachtaardige man. Voor de rest heb ik ook heel wat opgestoken van Bernard Verstraete en Bea Maenhout, die wil ik hier zeker ook vermelden.

In je nieuw samengesteld gezin zijn de twee jongens ook naar Don Bosco gegaan.

Max en Jean zijn ondertussen al een paar jaar afgestudeerd. Het was leuk om tijdens de oudercontacten een aantal oud-leerkrachten terug te zien. De mis op het einde van 't zesde jaar bij de proclamatie in de kapel deed me stiekem mijmeren naar de tijd dat ik misdienaar was in mijn periode op het internaat. Ik mocht toen wel eens de muziekinstallatie bedienen tijdens de morgenwijding. Het gaf me wel een speciaal gevoel om in de kapel terug te komen. Soms gebeurt het nog wel eens dat ik iemand hoor of zie van de klas van 't zesde jaar Latijn-wiskunde en dan voel je toch telkens weer een speciale band terugkomen. Het is tof te beseffen dat het 30 jaar later nog steeds klikt tussen die vrienden van toen. Ik mag de school daar dan ook erg dankbaar om zijn!

REÛNIE

Ignace De Kesel bezorgde ons een schitterend werkstuk, een "klaskrant" van het retorica-jaar 1964, een boeiende en vlotte bloemlezing van 40 bladzijden. Op de foto van de voorpagina herken je Antoon Vanderplaetse, die tot laat in de jaren '60 voordracht en dictie gaf. Bij gelegenheid komen we hier nog op terug: alvast een uittreksel uit het voorwoord van de klaskrant:

1964-2014

Klaskrant 64

50 jaar later

Retorica 1964 Don Bosco Kortrijk

“ Met veel plezier kunnen we u onze nieuwste Klaskrant aanbieden. Een product van ons allemaal samen. Ons leven na 64 zoals het is, was en nog wordt Een gids ook ter voorbereiding van onze klasbijeenkomst om de verhalen van toen aan te vullen met 50 jaar leven en werken.

Zonder het doorzettingsvermogen van Ignace was het er nooit meer van gekomen. Hij bleef koppig het ijs breken en wist met een ronde van Vlaanderen en Nederland de eerste stoot te geven aan dit initiatief. Hij wist Willy, Ludo en Luc Waes te overtuigen, spoorde iedereen op, bezocht ze zo mogelijk persoonlijk tot en met de echtgenoten van onze overleden klasgenoten. Ludo legde bovendien de contacten met onze missionarissen in Congo.

De klas van 64 is dezelfde gebleven, de levensverhalen niet. Daarom deze Klaskrant 50 jaar later, ieder van ons vertelt er zijn verhaal . soms zakelijk, soms vol emoties, vaak ontroerend of bemoedigend, eerlijk, rechtuit, rozen en doornen. Engagement blijkt de rode draad Ronny verwerkte al het materiaal met respect voor de persoonlijke stijl en aanpak van iedereen, kort of lang, het maakt niet uit. ...

Veel leesgenot en tot op de klasreünie...

Ignace (De Kesel). Luc (Waes) en (echtgenote) Chris, Ludo (Van Dale) en Ronny (Lannoo) (jaar 1964).

AFSCHEID VAN PIETER HANSENS

Op 12 maart overleed collega Pieter Hansens. Ook al was het van meetaf aan duidelijk dat Pieter de ongelijke strijd niet kon winnen, toch sloeg het bericht op school in als een bom. Op het einde van dit tweede trimester werd de school in diepe rouw gedompeld.

Pieter was een immens gedreven leraar aardrijkskunde. Zijn lessen waren altijd tot in de puntjes voorbereid. Hij gebruikte daarbij zijn powerpoint als was het zijn bord. In zijn lessen legde hij zijn ziel, zijn gedrevenheid voor mens, maatschappij en milieu.

Pieter was jarenlang de drijvende kracht achter het MOS (Milieu op School). Hij deed er alles aan om personeel en leerlingen milieubewuster te maken.

Pieter was onze preventieadviseur. Hij werkte zich heel snel in in de materie en kon met een kwinkslag alle collega's ertoe brengen de richtlijnen zonder gemor te volgen.

Pieter was een bewogen lid van onze pastorale groep, de PAG. Jaar na jaar stippelde hij de solidariteitstocht uit. De PAG-verrassingsreis die hij samen met Annie voorbereidde staat in ieders geheugen gegrift. Het PAG-etentje bij de start van het schooljaar met whisky-tasting achteraf zal niemand licht vergeten. Maar bij Pieter ging het veel verder dan dat. Hij straalde geloof uit. Als je zijn blog erop na leest, dan voel je hoe zijn geloof hem steeds overeind hielp, ook wanneer het einde onafwendbaar was.

Pieter was onze huisfotograaf. Hij had oog voor detail. Als geen ander wist hij mens en natuur op de gevoelige plaat vast te leggen. Hij bezat ook de gave om die foto's in verrassende powerpoints of filmpjes samen te brengen.

En toch zullen we ons Pieter vooral herinneren om de warme mens die hij was.

Een mens die er voluit voor ging. In alles wat hij deed, wou Pieter er het beste van maken. Half werk leveren bestond niet.

Een mens die anderen hielp. Pieter zei altijd ja op je vragen. Hij hielp ook wanneer je het niet vroeg. Hij had oog voor ieders noden en deelde waar hij kon.

Een mens die inspireerde. Hoe hij ondanks zijn ziekte, positiviteit, geloof en liefde bleef uitstralen is wonderbaarlijk. Voor veel collega's en leerlingen is hij een voorbeeld.

Eens mens die liefhad. Pieter zag graag en kon ook laten zien dat hij graag zag. Vanuit zijn geloof deelde hij die liefde met velen. Of zoals hij het op een van de laatste blogberichten zelf verwoordde:

“Al deze losse feiten nopen mij er nog meer toe om te geloven in de toekomst en vertrouwen te hebben dat wat zal komen goed is. Vreemde gedachtenkronkel misschien, maar ik blijf erbij. En de kracht schuilt in de liefde. De liefde die van alle kanten op ons afkomt en die we moeten delen en blijven delen. Dat wou ik toch nog kwijt.”

Pieter, we blijven met jou in ons hart, die liefde verder delen. Dank om wie je was, bent en blijft.

*'Zoveel licht in jou,
licht dat niet week
toen alles donker werd.
Licht waaraan jij eens ontsprong,
licht dat jou vervulde,
licht dat jou aanzien gaf.
Zoveel licht in jou,
licht
dat jou blijvend koestert,
licht waarin jij mij scherper,
kostbaarder dan ooit
voor ogen staat.'*

Hans Bouma

DBK NODIGT UIT

Don Bosco
COLLEGE KORTRIJK

OPENSCHOOLDAG
zaterdag 9 mei

INFOAVOND
donderdag 23 april

Don Boscolaan 30 | Kortrijk

WIE ZIJN ZE?

Wie zijn ze? Het antwoord...

We vroegen in vorige Schakel of je deze ex-leraars (en andere personen) herkent op deze foto's, genomen tussen 70 en 75? Deze keer voegden we de namen toe. Gerrit Liessens is minst gekend. Hij gaf slechts één jaar Latijn op Don Bosco. We herkenden hem zelf niet, maar het antwoord kwam via onze Facebookgroep: Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk

(<https://www.facebook.com/groups/6955929396/>).

(De foto in sepia komt uit de verzameling van Jos Grégoire, de zwart-wit-foto komt uit een reeks foto's, ons bezorgd door Jozef Decock van retorica 1972)

Je vindt ons op Facebook onder "Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk"

Blijf op de hoogte : word lid van onze (publieke) groep

DON BOSCO

Don Boscolaan 30
8500 KORTRIJK
tel 056 26 50 50
Email: info@donboscokortrijk.be

Bezoek ons op
www.donboscokortrijk.be

DE WEBSITE VAN DE OUD-LEERLINGENBOND: OLBDBK.BE

Nieuws

Foto's

Agenda

Contact

Leden

Pagina 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Vind ik leuk 0

Reunie Senior Oud-leerlingen Zaterdag 9 mei Opendeur 2014
Elk jaar nodigen we ter gelegenheid van de opendeurdag van de school de oud-leerlingen van bepaalde jaren uit, evenals de oudste oud-leerlingen. Dit jaar zijn dit de oud-leerlingen van de uitgangsjaren 1975, 1970, 1965, en iedereen die van 1960 of ervoor afstudeerde

Bericht geplaatst op do 26 maart 2015 om 13:15

[Meer lezen](#)

Vind ik leuk 0

2015 Infoavond voor zesdejaars
Op de infobeurs voor zesdejaars gisteren 13 maart stelden niet minder dan 85 oud-leerlingen-studenten 55 verschillende opleidingen voor aan nog eens 85 leerlingen van de zesdes. Grote opkomst en grote interesse. Mooi jaarlijks initiatief. Meer foto's vind je in onze fotogalerij.

Bericht geplaatst op za 14 maart 2015 om 21:39

[Meer lezen](#)

vrijdag 17 april 2015

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Login

Paswoord vergeten

Account aanvragen

Links

1. DBK

@olbdbk volgen

Vind ik leuk 81